

İşte O Biri

– Mücella Pakdemir · 05 Şubat 2021

.
İki gölgem vardır; biri dostane.
Gönlümü hoş eden, işte o biri.
Diğeri kuyumu kazar hasmane.
Kalbimi taş eden, işte o biri.
Mutluluktan pır pır ederken bazı,
Çocuksu ruhumla yaşarken hazzı,
Kıskanıp üstüme atlar bir tazı.
Gözümü yaş eden, işte o biri.
Ola ki yârenim zilimi çalar;
Muhabbetten içim huzurla dolar;
Birden fitnebazım kapıdan dalar.
Hanemi loş eden, işte o biri.
Gece sakladığım, gün ayan olur.
Düşümdeki sırlar hep ziyan olur.
Umarsız yarımı bir duyan olur.
Sırrımı faş eden, işte o biri.
Bir yanda umutlar, hüsrân bir yanda.
Sabrımın ibresi titrer isyanda.
Canımı verdiğim, gör ki nisyanda!
Sırtımı tuş eden, işte o biri.
Heybemdeki varım yamalı mintan.
Zannı delil sunup etmekte bühtan.
Dişime değense, doymuştan artan.
Ağulu aş eden, işte o biri.
Dünya pazarında sermayesizim.
Ok gibidir sözüm; kinayesizim.
Riyakâr rütbeli; ben payesizim.
Bir kuru baş eden, işte o biri.
Kırık kanatlarla uçmaktan bıktım,
Sevda tepesinden mazime baktım,
Vefasız yârime çığlık bıraktım.
Yaralı kuş eden, işte o biri.
İstemem hasmımı; uzakta dursun.
Böylesi hayırsız gölgem kurusun.

Dilerim bu Őir hakkımı sorsun.
Dolumu boş eden, işte o biri.
Mücella Pakdemir